

Sygn. akt I ACz 1910/13

POSTANOWIENIE

Dnia 14 października 2013 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Wiceprezes SA:	Jacek Gołaczyński (spr.)	
Sędzia SA:	Małgorzata Bohun	
Sędzia SA:	Dariusz Kłodnicki	

po rozpoznaniu w dniu 14 października 2013 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z powództwa: **(...) Szpitala (...) we W.**

przeciwko: **M. Ś., W. Ś. i T. Ś.**

o zapłatę

na skutek zażalenia strony powodowej

na postanowienie Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 25 lipca 2013 r., sygn. akt I C 1039/13

w przedmiocie udzielenia zabezpieczenia

p o s t a n a w i a:

zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że udzielić zabezpieczenia przez zawieszenie postępowania egzekucyjnego do czasu rozstrzygnięcia sprawy.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy we Wrocławiu oddalił wniosek powoda o udzielenie zabezpieczenia jego powództwa o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci zaświadczenia Wojewódzkiej Komisji do Spraw Orzekania o Zdarzeniach Medycznych z dnia 10 czerwca 2013r. sygn. akt PS-OZM. 966.12.2012, którym przyznano uprawnienie pozwanych do egzekucji świadczenia pieniężnego w wysokości 250.000 zł. Powód zarzucił, że złożył wniosek o ponowne rozpoznanie sprawy przez Komisję, co powoduje, że nie można było wydać zaświadczenia stanowiącego tytuł wykonawczy (art. 67 k ust. 4 ustawy o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta. Ponadto wskazał, że zaświadczenie nie zostało podpisane przez cały skład Komisji, oraz że w zaświadczeniu nie wskazano podmiotu, przeciwko któremu ma toczyć się postępowanie egzekucyjne.

Sąd Okręgowy uznał, że powód nie uprawdopodobnił, że przysługuje mu wobec pozwanych roszczenie dochodzone tym pozwem. Zarzuty powoda dotyczące tytułu wykonawczego odnosiły się do zakwestionowania podstaw do jego wydania, jak również co do tego, że zaświadczenie w ogóle nie jest tytułem wykonawczym.

Z art. 67 k ust. 4 powołanej wyżej ustawy wynika jednoznacznie, że zaświadczenie, w którym Komisja stwierdza złożenie wniosku o ustalenie zdarzenia medycznego, wysokość odszkodowania lub zadośćuczynienia oraz fakt nieprzedstawienia propozycji, w której mowa w art. 67 k ust. 3, stanowi tytuł wykonawczy. W ocenie Sądu Okręgowego, powód nie uprawdopodobnił, że roszczenie objęte tytułem wykonawczym nie istnieje, ponieważ powód nie złożył w terminie swojego stanowiska wobec wniosku pacjentów i to spowodowało wydanie przez Komisję zaświadczenia w trybie art. 67 k. ust. 4 ustawy. Możliwość złożenia wniosku

o ponowne rozpoznanie sprawy dotyczy już natomiast innego etapu postępowania, wyprzedzającego zapadnięcie orzeczenia w kwestii tego, czy zdarzenie miało postać zdarzenia medycznego.

Postanowienie zaskarżył w całości powód wnosząc o jego uchylenie

i orzeczenie o udzieleniu zabezpieczenia zgodnie z wnioskiem ewentualnie

o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Powód zarzucił, że Sąd I Instancji naruszył przepis art. 730(1) § 1 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie i odmówienie udzielenia zabezpieczenia w sytuacji, gdy powód uprawdopodobnił roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia, formalną wadliwość tytułu wykonawczego, gdzie nie wskazano podmiotu zobowiązanego do zapłaty oraz brak podpisów osób uprawnionych

do składania oświadczeń woli w imieniu Komisji do Spraw Zdarzeń Medycznych. Zarzucił także naruszenie art. 738 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie

i orzeczenie postanowieniem o istocie sprawy z przekroczeniem granic wniosku

o zabezpieczenie, naruszenie art. 328 § 2 k.p.c. poprzez niewyjaśnienie podstawy prawnej orzeczenia. Zarzucił w końcu naruszenie przepisów prawa materialnego,

a to art. 64 k ust. 4 ustawy o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta

poprzez uznanie, że Wojewódzka Komisja do Spraw Zdarzeń Medycznych jest uprawniona do wydawania zaświadczeń w innych okolicznościach niż wymienione

w art. 64 k ust. 4; poprzez błędną wykładnię art. 64 k, że powód po wydaniu orzeczenia przez Komisję nie mógł przedstawić podmiotowi, który złożył wniosek propozycji odszkodowania i zadośćuczynienia; poprzez naruszenie art.

64 k ust. 3 ustawy, że powód jest obowiązany do zapłaty odszkodowania i zadośćuczynienia

w wysokości określonej we wniosku mimo, że złożył propozycję w ustawowym terminie.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie zasługiwało na uwzględnienie.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego, słusznie zarzucił skarżący, że można mieć wątpliwości dotyczące ważności wydanego zaświadczenia z dnia 10 czerwca 2013r. Zostało ono bowiem podpisane jedynie przez przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji do Spraw Orzekania o Zdarzeniach Medycznych, a nie przez całą Komisję.

Z przepisu art. 67 k ust. 4 ustawy o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta wynika bowiem, że Komisja wystawia zaświadczenie stwierdzające złożenie

wniosku o ustalenie zdarzenia medycznego oraz wysokość odszkodowania lub zadośćuczynienia oraz fakt przedstawionej propozycji, o której mowa w ust. 3 powyższego artykułu oraz, że takie zaświadczenie stanowi tytuł wykonawczy. Skoro zatem do powyższego zaświadczenia stosuje się przepisy działu II tytułu I, części trzeciej Kodeksu postępowania cywilnego, to nie może być wątpliwości, że skoro zaświadczenie ma być tytułem wykonawczym winno być wystawiane przez organ, które je wydał w pełnym składzie. Tym bardziej, że art. 67 j ust. 4, że orzeczenie Komisji podpisuje cały skład orzekający.

Istnieją zatem wątpliwości, co do tego, czy istotnie w niniejszej sprawie występuje tytuł wykonawczy. Powód uznał, że sposobem podważenia tego tytułu będzie powództwo przeciwegzekucyjne o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności. W ocenie Sadu I Instancji art. 840 k.p.c. może posłużyć wzruszeniu jedynie tytułu wykonawczego, czyli

jeżeli dokument będący podstawą egzekucji nie spełnia cech tytułu wykonawczego, to dłużnik może podnosić zarzuty, ale w innym trybie, np. w toku postępowania egzekucyjnego. Sąd Apelacyjny uznał jednak, że podstawą powództwa opozycyjnego może być zarówno: kwestionowanie istnienia tytułu egzekucyjnego, jak i okoliczności związane z nadaniem klauzuli wykonalności. Wobec tego, że w niniejszej sprawie powód uprawdopodobnił, że tytuł wykonawczy jest dotknięty wadą mogącą powodować jego nieistnienie, zachodzą przesłanki do udzielenia zabezpieczenia. W postępowaniu o udzielenie zabezpieczenia nie można jeszcze przesądzić, czy istotnie wady zaświadczenia wydanego przez Komisję prowadzą do jego nieistnienia, chociaż występują w tej sprawie poważne wątpliwości powodujące właśnie uprawdopodobnienie roszczenia powoda.

Zgodnie z art. 730¹ § 1 i 2 k.p.c. udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia istnieje zaś wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie. Zabezpieczenie nie może zmierzać do zaspokojenia roszczenia, chyba że ustawa stanowi inaczej (art. 731 k.p.c.). Pod pojęciem roszczenia należy także rozumieć szerzej, czyli jako każde uprawnienie, które podlega prawnej ochronie. W niniejszej sprawie powód uprawdopodobnił zatem przesłankę roszczenia oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Zastosowanie sposobu zabezpieczenia polegające na zawieszeniu postępowania egzekucyjnego na podstawie art. 755 § 1 pkt 3 k.p.c. do czasu zakończenia postępowania w sprawie spowoduje, że zajęte przez Komornika wierzytelności posłużą na realizację bieżącej działalności leczniczej powoda.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw.

z art. 397 § 2 k.p.c., Sąd Odwoławczy orzekł jak w sentencji, i udzielił zabezpieczenia powództwa poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego w sprawie pozostawiając Sądowi Okręgowemu rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów postępowania zażaleniowego.

MR-K